

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2008/6/EF

2021/EØS/9/24

av 20. februar 2008

om endring av direktiv 97/67/EF med hensyn til fullstendig gjennomføring av det indre marked for posttjenester i Fellesskapet(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2, artikkel 55 og artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) I sin resolusjon av 7. februar 1994 om utviklingen av EF-posttjenester⁽⁴⁾ uttalte Rådet at et av hovedmålene med Fellesskapets postpolitikk er å forene den gradvise, kontrollerte åpningen for konkurranse i markedet for posttjenester med en varig garanti om yting av leveringspliktige tjenester.

2) Ved europaparlaments- og rådsdirektiv 97/67/EF av 15. desember 1997 om felles regler for utviklingen av et indre marked for posttjenester i Fellesskapet og forbedring av tjenestenes kvalitet⁽⁵⁾ ble det fastsatt rammeregler for postsektoren på fellesskapsplan, herunder tiltak for å sikre leveringspliktige tjenester, fastsettelse av øvre grenser for posttjenester som medlemsstatene kan reservere for tilbydere av leveringspliktige tjenester i den hensikt å bevare disse leveringspliktige tjenestene — grensene skal reduseres gradvis og fortløpende — samt en tidsplan for beslutningene om ytterligere åpning for konkurranse i markedet, med sikte på å opprette et indre marked for posttjenester.

3) I traktatens artikkel 16 understrekes det at tjenester av allmenn økonomisk betydning inngår i Unionens felles verdier og at de spiller en rolle når det gjelder å fremme sosial og territorial utjevning. Videre heter det at tjenestene bør ytes på grunnlag av prinsipper og vilkår som setter dem i stand til å utføre sine oppgaver.

4) Den positive rollen til tjenester av allmenn økonomisk betydning understrekes i Eurobarometerundersøkelse 219 fra oktober 2005, som viser at posttjenester er de tjenestene av allmenn økonomisk betydning som brukere i EU setter størst pris på, med positiv respons fra 77 % av de spurte.

5) Ettersom posttjenester utgjør et viktig redskap for kommunikasjon og informasjonsutveksling er de av stor betydning for å oppnå målene om sosial, økonomisk og territorial utjevning i Unionen. Postnettene er av stor territorial og sosial betydning fordi de gir allmenn tilgang til viktige lokale tjenester.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 52 av 27.2.2008, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 136/2020 av 25. september 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester) og protokoll 37 om listen omhandlet i artikkel 101, ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT C 168 av 20.7.2007, s. 74.

⁽²⁾ EUT C 197 av 24.8.2007, s. 37. Uttalelse avgitt etter ikke-obligatorisk samråd.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 11. juli 2007 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 8. november 2007 (EUT C 307 E av 18.12.2007, s. 22) og Europaparlamentets holdning av 31. januar 2008.

⁽⁴⁾ EFT C 48 av 16.2.1994, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 15 av 21.1.1998, s. 14. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

- 6) Tiltakene på området posttjenester bør utformes for å løse Fellesskapets oppgaver i henhold til traktatens artikkel 2 om å fremme en harmonisk, likevektig og bærekraftig utvikling av økonomisk virksomhet i Fellesskapet som helhet, et høyt nivå for sysselsetting og sosial trygghet, en bærekraftig og ikke-inflasjonsdrivende vekst, en sterk konkurransevne og høy grad av tilnærming mellom de økonomiske resultater, en heving av levestandarden og livskvaliteten samt økonomisk og sosial utjevning og solidaritet mellom medlemsstatene.
- 7) De europeiske postmarkedene har i de senere årene gjennomgått dramatiske endringer, og utviklingen er blitt framskyndet av teknologiske framskritt og økt konkurranse som følge av deregulering. På grunn av globaliseringen er det nødvendig å innta en proaktiv og utviklingsvennlig holdning slik at unionsborgerne kan dra nytte av disse endringene.
- 8) I sine konklusjoner om vurderingen midtveis i Lisboa-strategien gjentok Det europeiske råd på møtet 22. og 23. mars 2005 at det er viktig å fullføre det indre marked som et redskap for å fremme vekst og skape flere og bedre arbeidsplasser, samt at effektive tjenester av allmenn økonomisk betydning spiller en viktig rolle i en konkurransedyktig og dynamisk økonomi. Konklusjonene er fortsatt gyldige for posttjenester, som er et viktig redskap for kommunikasjon og handel, samt for sosial og territorial utjevning.
- 9) I Europaparlamentets resolusjon av 2. februar 2006 om anvendelsen av postdirektivet⁽¹⁾ understrekes den sosiale og økonomiske betydningen av effektive posttjenester og deres viktige rolle innenfor rammen av Lisboa-strategien, og det påpekes at reformtiltakene som er truffet til nå, har medført en betydelig positiv utvikling i postsektoren, samt bedre kvalitet, økt effektivitet og en mer brukervennlig tjeneste. Ettersom plikten til å tilby leveringspliktige tjenester iblant utvikles på svært ulike måter i medlemsstatene, oppfordret Europaparlamentet i denne resolusjonen Kommisjonen, når den utarbeider sin framtidsrettede undersøkelse, til særlig å konsentrere seg om kvaliteten på de leveringspliktige tjenestene og den framtidige finansieringen av dem, samt innenfor rammen av undersøkelsen å foreslå en definisjon, et virkeområde og en hensiktsmessig finansiering for leveringspliktige tjenester.
- 10) I samsvar med direktiv 97/67/EF er det gjennomført en framtidsrettet undersøkelse som for hver medlemsstat vurderer hvordan den fullstendige gjennomføringen av det indre marked for posttjenester i 2009 vil påvirke leveringspliktige tjenester. Kommisjonen har også foretatt en omfattende gjennomgåelse av postsektoren i Fellesskapet, blant annet ved å iverksette undersøkelser om den økonomiske, sosiale og teknologiske utvikling i sektoren, og har i stor grad rådspurt de berørte parter.
- 11) I den framtidsrettede undersøkelsen påpekes det at den grunnleggende målet om å bevare et varig tilbud av leveringspliktige tjenester som oppfyller kvalitetskravene fastsatt av medlemsstatene i henhold til direktiv 97/67/EF, kan nås i hele Fellesskapet innen 2009 uten at det er behov for en reservert sektor.
- 12) Den fortløpende og kontrollerte åpningen for konkurranse i markedene for posttjenester har gitt tilbydere av leveringspliktige tjenester tilstrekkelig tid til å iverksette de nødvendige moderniserings- og omstruktureringstiltak for å sikre levedyktigheten på lang sikt under nye markedsvilkår, og har gjort det mulig for medlemsstatene å tilpasse sine lovgivningssystemer til et åpnere miljø. Videre kan medlemsstatene benytte seg av muligheten som ligger i innarbeidingsperioden, og det lange tidsrommet som innføringen av effektiv konkurranse krever, til ytterligere å modernisere og omstrukturere tilbyderne av leveringspliktige tjenester etter behov.
- 13) Den framtidsrettede undersøkelsen viser at den reserverte sektoren ikke lenger bør være den foretrukne finansieringsløsningen for leveringspliktige tjenester. I vurderingen tas det hensyn til Fellesskapets og medlemsstatenes interesse av å gjennomføre det indre marked og dra nytte av dets evne til å skape vekst og sysselsetting og samtidig garantere tilgjengeligheten av en effektiv tjeneste av allmenn økonomisk betydning for alle brukere. Fristen for gjennomføringen av det indre marked for posttjenester bør derfor bekreftes.
- 14) Flere krefter driver fram endringer i postsektoren, herunder etterspørsel og endrede behov hos kundene, organisasjonsendringer, automatisering og innføring av ny teknologi, utskiftning med elektroniske kommunikasjonsmidler og åpning av markedet. For å møte konkurransen og nye forbrukerkrav, samt for å sikre nye finansieringskilder, kan tilbydere av posttjenester diversifisere sin virksomhet ved å tilby elektroniske forretningstjenester eller andre informasjonssamfunnstjenester.

(¹) EUT C 288 E av 25.11.2006, s. 77.

- 15) Tilbydere av posttjenester, herunder utpekte tilbydere av leveringspliktige tjenester, stimuleres til å bli mer effektive som en følge av nye konkurransemessige utfordringer (som digitalisering og elektronisk kommunikasjon) som skiller seg fra tradisjonelle posttjenester, noe som i seg selv vil bidra til å øke konkurranseevnen betydelig.
- 16) En fullstendig markedsåpning vil bidra til å øke postmarkedenes samlede størrelse. Det vil også bidra til å opprettholde varige arbeidsplasser av høy kvalitet hos tilbydere av leveringspliktige tjenester, samt forenkle opprettelse av nye arbeidsplasser hos andre deltakere, nyinntredere og tilknyttede økonomiske sektorer. Dette direktivet berører ikke medlemsstatenes myndighet til å regulere ansettelsesvilkårene i postsektoren, men slik regulering bør ikke føre til illojal konkurranse. Det bør tas behørig sosiale hensyn i forbindelse med forberedelsene til åpningen av postmarkedet.
- 17) Transport i seg selv bør ikke regnes som en posttjeneste. Direktoreklame som består av bare reklame- eller markedsføringsmateriell, og som med unntak av mottakerens navn, adresse og identifikasjonsnummer inneholder en identisk melding, kan betraktes som en brevpostsending.
- 18) Økt konkurranseevne bør også gjøre det mulig å integrere postsektoren i alternative kommunikasjonsformer og øke kvaliteten på tjenester som tilbys brukere som stiller stadig høyere krav.
- 19) Postnett i landområder, blant annet i fjellområder og på øyer, spiller en viktig rolle for å integrere virksomheter i den nasjonale/globale økonomien og for å opprettholde sosial og sysselsettingsmessig utjevning. Videre kan postkontorer i fjerntliggende regioner utgjøre et viktig infrastrukturnett for tilgang til nye elektroniske kommunikasjonstjenester.
- 20) Utviklingen i de tilgrensende kommunikasjonsmarkedene har hatt forskjellig innvirkning på Fellesskapets ulike regioner og befolkningsgrupper, og på bruken av posttjenester. Territorial og sosial utjevning bør opprettholdes, og med tanke på at medlemsstatene kan tilpasse visse særlige tjenester til lokal etterspørsel ved å utnytte den fleksibilitet som direktiv 97/67/EF medfører, bør de leveringspliktige tjenestene og de tilknyttede kvalitetskravene fastsatt i direktiv 97/67/EF opprettholdes fullt ut. I tråd med gjeldende praksis bør det understrekes at medlemsstatene skal besørge innsamling og levering av post bare på virkedager som ikke er definert som offentlige helligdager i henhold til den nasjonale lovgivningen. For å sikre at åpningen av markedet fortsetter å være til nytte for alle brukere, særlig forbrukere og små og mellomstore bedrifter, bør medlemsstatene overvåke og føre tilsyn med markedsutviklingen. De bør treffe egnede lovgivningsmessige tiltak i henhold til direktiv 97/67/EF for å sikre at tilgangen til posttjenester fortsetter å dekke brukernes behov, blant annet ved å sikre et minste antall tjenester på samme tilgangspunkt og særlig et tilstrekkelig antall tilgangspunkter for posttjenester i landområder og fjerntliggende regioner.
- 21) De leveringspliktige tjenestene garanterer i prinsippet én innsamling og én levering til alle fysiske eller juridiske personers bosted eller fysiske adresse hver virkedag, også i fjerntliggende eller tynt befolkede områder.
- 22) Yting av posttjenester av høy kvalitet bidrar i stor grad til å nå målet om sosial og territorial utjevning. Særlig elektronisk handel gir fjerntliggende og tynt befolkede områder nye muligheter for å delta i det økonomiske liv, og gode posttjenester er en forutsetning for dette.
- 23) Med direktiv 97/67/EF ble det etablert en preferanse for at yting av leveringspliktige tjenester skal sikres ved å utpeke tilbydere av leveringspliktige tjenester. Medlemsstatene kan kreve at leveringspliktige tjenester tilbys på hele det nasjonale territoriet. Økt konkurranse og valgfrihet innebærer at medlemsstatene bør få økt fleksibilitet når det gjelder å finne den mest effektive og egnede ordningen for å sikre tilgjengeligheten av leveringspliktige tjenester, samtidig som prinsippene om objektivitet, klarhet, likebehandling, forholdsmessighet og minst mulig markedsforstyrrelse, som er nødvendige for å sikre et fritt tilbud av posttjenester på det indre marked, overholdes. Medlemsstatene kan anvende én eller flere av følgende muligheter: at leveringspliktige tjenester tilbys av markedsaktørene, at ett eller flere foretak utpekes til å tilby ulike deler av leveringspliktige tjenester eller til å dekke ulike deler av territoriet, eller at tjenestene besørges gjennom offentlige innkjøp.

Dersom en medlemsstat beslutter å utpeke ett eller flere foretak som tilbydere av leveringspliktige tjenester, eller som tilbydere av ulike deler av leveringspliktige tjenester, må tilbyderne av leveringspliktige tjenester pålegges kvalitetskravene til de leveringspliktige tjenestene på en klar og forholdsmessig måte. Dersom en medlemsstat utpeker mer enn ett foretak, bør den sikre at det ikke forekommer noen overlapping av plikten til å tilby leveringspliktige tjenester.

24) Det er viktig at brukerne er fullt informert om hvilke leveringspliktige tjenester som tilbys, og at tilbydere av posttjenester blir informert om hvilke rettigheter og plikter tilbydere av leveringspliktige tjenester har. Medlemsstatene bør sikre at brukerne til enhver tid er fullt informert om utformingen og tilgjengeligheten av tjenestene som tilbys. Medlemsstatene bør sørge for at slike opplysninger gjøres tilgjengelige. I lys av den økte fleksibiliteten medlemsstatene har fått med hensyn til å sikre at leveringsplikten oppfylles på andre måter enn ved å utpeke en eller flere tilbydere av leveringspliktige tjenester, bør imidlertid medlemsstatene selv få avgjøre hvordan disse opplysningene skal offentliggjøres.

25) På grunnlag av gjennomførte undersøkelser og for å utnytte alle mulighetene i det indre marked for posttjenester, bør den reserverte sektoren og særretter avskaffes som et middel for å sikre finansieringen av leveringspliktige tjenester.

26) Ekstern finansiering av leveringspliktige tjenesters resterende nettokostnader kan fortsatt være nødvendig i noen medlemsstater. De ulike alternativene for å sikre finansieringen av leveringspliktige tjenester bør derfor uttrykkelig angis i den grad det er nødvendig og tilstrekkelig begrunnet, samtidig som det overlates til medlemsstatene selv å velge hvilken finansieringsordning som skal benyttes. Alternativene omfatter bruk av offentlige innkjøpsordninger, herunder, som fastsatt i direktivene om offentlige innkjøp, konkurransepreget dialog eller kjøp etter forhandling med eller uten kunngjøring av konkurranse og, i de tilfeller hvor plikten til å tilby leveringspliktige tjenester innebærer nettokostnader som utgjør en urimelig økonomisk byrde for den utpekte tilbyderen av leveringspliktige tjenester,

offentlig kompensasjon og kostnadsdeling mellom tjenestetilbydere og/eller brukere på en oversiktlig måte gjennom bidrag til et kompensasjonsfond. Medlemsstatene kan bruke andre finansieringsordninger som er tillatt i henhold til fellesskapsretten, for eksempel, dersom og når det er nødvendig, beslutte at fortjenesten som opparbeides av tilbydere av leveringspliktige tjenester i forbindelse med virksomhet som ikke omfattes av virkeområdet for leveringspliktige tjenester, helt eller delvis skal dekke finansieringen av nettokostnadene ved de leveringspliktige tjenestene, forutsatt at dette er forenlig med traktaten. Med forbehold for medlemsstatenes plikt til å overholde traktatens bestemmelser om statsstøtte, herunder særskilte meldingskrav i den forbindelse, kan medlemsstatene underrette Kommissjonen om finansieringsordningene som brukes til å dekke eventuelle nettokostnader ved leveringspliktige tjenester, noe som bør framgå av de regelmessige rapportene som Kommissjonen skal framlegge for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av direktiv 97/67/EF.

27) Tilbydere av posttjenester kan bli pålagt å bidra til finansieringen av leveringspliktige tjenester dersom det finnes et kompensasjonsfond. Når medlemsstatene avgjør hvilke foretak som kan pålegges å bidra til et kompensasjonsfond, bør de vurdere om tjenestene som tilbys av foretakene, fra en brukers ståsted kan betraktes som tjenester som omfattes av virkeområdet for leveringspliktige tjenester, ettersom de i tilstrekkelig grad fungerer på samme måte som leveringspliktige tjenester, samtidig som det tas hensyn til tjenestenes egenskaper, herunder deres merverdi, tiltenkte bruk og pris. Tjenestene trenger ikke å ha alle egenskapene til de leveringspliktige tjenestene, som daglig levering eller fullstendig nasjonal dekning.

28) Av hensyn til forholdsmessighetsprinsippet bør medlemsstatene, når de fastsetter foretakenes bidrag til kostnadene ved å tilby leveringspliktige tjenester i en medlemsstat, benytte oversiktlige kriterier som innebærer likebehandling, for eksempel foretakenes andel av virksomheten som omfattes av virkeområdet for leveringspliktige tjenester i den berørte medlemsstaten. Medlemsstatene kan kreve at tilbydere som er pålagt å bidra til et kompensasjonsfond, innfører hensiktsmessig atskilte regnskaper for å sikre at fondet kan fungere.

- 29) Prinsippene om oversiktighet, likebehandling og forholdsmessighet omhandlet i direktiv 97/67/EF bør fortsatt få anvendelse på alle finansieringsordninger, og alle beslutninger på dette området bør bygge på oversiktlige, objektive og kontrollerbare kriterier. Særlig bør leveringspliktige tjenesters nettokostnader, under tilsyn av den nasjonale reguleringsmyndigheten, beregnes som differansen mellom nettokostnadene for en utpekt tilbyder av leveringspliktige tjenester som er omfattet av en plikt til å tilby leveringspliktige tjenester, og en som ikke er omfattet av en slik plikt. Ved beregningen bør det tas hensyn til alle andre relevante aspekter, herunder eventuelle markedsfordeler som en tilbyder av posttjenester med plikt til å tilby leveringspliktige tjenester kan få, retten til rimelig fortjeneste og stimuleringsiltak for kostnadseffektivitet.
- 30) Dersom medlemsstatene på sine nasjonale territorier beslutter å stille til rådighet for allmennheten tilleggstjenester eller utfyllende tjenester, med unntak av tjenester som omfattes av en plikt til å tilby leveringspliktige tjenester som definert i dette direktivet, som for eksempel levering av pensjoner og post-anvisninger i landdistrikter, bør tjenestene ikke være underlagt noen kompensasjonsordning som krever bidrag fra bestemte foretak. Når det er hensiktsmessig kan medlemsstatene yte finansiell støtte til slike tilleggstjenester eller utfyllende tjenester i samsvar med traktatens bestemmelser om statsstøtte. Bortsett fra når det dreier seg om tilbydere av leveringspliktige tjenester, kan tillatelsene ikke være knyttet til en plikt til å tilby slike tilleggstjenester.
- 31) Medlemsstater som har tiltrådt Unionen etter at europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/39/EF av 10. juni 2002 om endring av direktiv 97/67/EF med hensyn til ytterligere åpning for konkurranse i markedet for posttjenester i Fellesskapet⁽¹⁾ trådte i kraft, og som har hatt særlige problemer med en problemfri tilpassing av sine postmarkeder fordi de sluttet seg til reformen av postsektoren på et sent tidspunkt, og visse medlemsstater med en liten befolkning og begrenset geografisk størrelse, der postsektoren derfor har særlige egenskaper, eller medlemsstater med en særlig vanskelig topografi, særlig medlemsstater med mange øyer, bør få mulighet til å utsette gjennomføringen av dette direktivet i et begrenset tidsrom slik at de fortsatt kan reservere visse tjenester for sine tilbydere av leveringspliktige tjenester, under forutsetning av at Kommisjonen underrettes. Ettersom en slik mulighet er et unntak bør medlemsstater som har gjennomført en fullstendig åpning av sine markeder, innenfor det begrensede tidsrommet og for et begrenset antall tjenester ha mulighet til å nekte monopoler som driver virksomhet i en annen medlemsstat, adgang til å drive virksomhet på deres eget territorium.
- 32) Kommisjonen bør bistå medlemsstatene med de ulike sidene ved gjennomføringen av dette direktivet, herunder med beregningen av eventuelle nettokostnader. Videre bør samarbeid mellom nasjonale reguleringsmyndigheter om fortsatt utvikling av referanseverdier og retningslinjer på dette området bidra til en harmonisert anvendelse av dette direktivet.
- 33) Medlemsstatene bør ha lov til å bruke generelle tillatelser og individuelle lisenser når dette er begrunnet og står i forhold til formålet. Som det framheves i den tredje rapporten om anvendelsen av direktiv 97/67/EF, virker det imidlertid nødvendig å harmonisere ytterligere de vilkår som kan innføres for å redusere uberettigede hindringer for tjenesteyting i det indre marked. I den forbindelse kan medlemsstatene for eksempel tillate at tilbydere av posttjenester får velge mellom plikten til å tilby en tjeneste og plikten til å bidra økonomisk til en annen tilbyders kostnader ved å tilby samme tjeneste, men de bør ikke lenger ha tillatelse til samtidig å pålegge et krav om bidrag til en delingsordning og en plikt til å tilby leveringspliktige tjenester eller kvalitetskrav som er ment å skulle tjene samme formål. Det bør dessuten presiseres at noen av bestemmelsene om generelle tillatelser og lisenser ikke bør få anvendelse på utpekte tilbydere av leveringspliktige tjenester.
- 34) I en situasjon der flere postforetak tilbyr tjenester på det leveringspliktige området bør alle medlemsstater være pålagt å vurdere om visse deler av postens infrastruktur eller visse tjenester som i alminnelighet ytes av tilbydere av leveringspliktige tjenester, bør gjøres tilgjengelige for andre operatører som tilbyr lignende tjenester, for å fremme effektiv konkurranse og/eller beskytte alle brukere ved å sikre posttjenestenes allmenne kvalitet. Når det finnes flere tilbydere av leveringspliktige tjenester med regionale postnett, bør medlemsstatene i tillegg vurdere, og eventuelt sikre, samvirkingsevnen mellom dem for å fjerne hindringer for rask transport av postsendinger. Ettersom markeds situasjonen og den juridiske situasjonen til delene eller tjenestene varierer på tvers av medlemsstatene, bør det bare kreves at medlemsstatene treffer en veloverveid beslutning om behovet for, omfanget og valget av reguleringsinstrument, eventuelt også om kostnadsdeling. Denne bestemmelsen berører ikke medlemsstatenes rett til å treffe tiltak for å sikre tilgangen til postnettet på oversiktlige vilkår som ikke medfører forskjellsbehandling.

(¹) EFT L 176 av 5.7.2002, s. 21.

- 35) Medlemsstatene bør sørge for at tilbydere av posttjenester, når de behandler personopplysninger i henhold til direktiv 97/67/EF, anvender fellesskapsbestemmelser og nasjonale bestemmelser om vern av personopplysninger, særlig de som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾.
- 36) Bestemmelsene i dette direktivet bør ikke berøre nasjonale bestemmelser om eksproprieringsvilkår som gjelder organiseringen av tilbudet av leveringspliktige tjenester.
- 37) Ettersom posttjenester har stor betydning for blinde og svaksynte bør det bekreftes at åpningen i markedet ikke vil hindre tilbydere av leveringspliktige tjenester i å fortsette å tilby visse kostnadsfrie tjenester til blinde og svaksynte, som medlemsstatene har innført i samsvar med gjeldende internasjonale forpliktelser.
- 38) I et miljø med helt fri konkurranse er det viktig, både for leveringspliktige tjenesters økonomiske likevekt og for å begrense markedsforstyrrelser, at avvik fra prinsippet om at priser gjenspeiler normale forretningsmessige vilkår og kostnader bare forekommer for å verne offentlighetens interesse. Dette målet bør nås ved at medlemsstatene fortsatt får tillatelse til å opprettholde enhetlige takster for post med enhetstakst, som er den tjenesten forbrukere, herunder små og mellomstore bedrifter, benytter oftest. Medlemsstatene kan også opprettholde enhetlige takster for visse andre postsendinger, som for eksempel aviser og bøker, for å verne offentlighetens interesser, som tilgang til kultur, sikring av deltaking i et demokratisk samfunn (pressefrihet) eller regional og sosial utjevning.
- 39) Tjenester som tilbydere av leveringspliktige tjenester yter til alle brukere, herunder foretak, avsendere av massesendinger og mellommenn som samler inn post fra flere brukere, kan omfattes av mer fleksible takstbestemmelser i samsvar med prinsippet om kostnadsorientering. Ved fastsettelse av takstene skal det tas hensyn til sparte kostnader sammenlignet med standardtjenesten som omfatter alle tjenester som tilbys i forbindelse med innsamling, sortering, transport og utlevering av individuelle postsendinger.
- 40) Tatt i betraktning de nasjonale særtrekk ved reguleringen av vilkårene for virksomheten til den etablerte tilbyderen av leveringspliktige tjenester i et marked med helt fri konkurranse, bør medlemsstatene stå fritt til å bestemme hvordan de best skal overvåke kryssubsidiering.
- 41) I lys av overgangen til et marked med helt fri konkurranse, og for å unngå at kryssubsidiering påvirker konkurransen negativt, bør medlemsstatene fortsatt pålegges å opprettholde kravet om at tilbydere av leveringspliktige tjenester skal føre atskilte og oversiktlige regnskaper, med nødvendige tilpasninger.
- Gjennom dette kravet bør nasjonale reguleringsmyndigheter, konkurransemyndigheter og Kommisjonen få tilgang til de opplysninger som er nødvendige for å treffe beslutninger om leveringspliktige tjenester, og for å overvåke at markedsforholdene er rettferdige inntil konkurransen fungerer effektivt. Samarbeid mellom nasjonale reguleringsmyndigheter om fortsatt utvikling av referanseverdier og retningslinjer på dette området bør bidra til en harmonisert anvendelse av disse reglene.
- Med atskilte og oversiktlige regnskaper bør medlemsstatene og de nasjonale reguleringsmyndighetene få regnskapsopplysninger som er grundige nok til å:
- treffe beslutninger om leveringspliktige tjenester,
 - kunne brukes som grunnlag for å avgjøre om plikten til å tilby leveringspliktige tjenester medfører en nettokostnad og utgjør en urimelig økonomisk byrde for tilbyderen av leveringspliktige tjenester,
 - sikre at takstene som gjelder for leveringspliktige tjenester er i samsvar med takstprinsippene fastsatt i dette direktivet,
 - sikre samsvar med prinsippene om terminalavgifter som fastsatt i dette direktivet, og
 - overvåke at markedsforholdene er rettferdige inntil konkurransen fungerer effektivt.

⁽¹⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

42) I samsvar med gjeldende regler på andre tjenesteområder og for å styrke forbrukervernet bør anvendelsen av prinsippene som minst må oppfylles når det gjelder klagebehandling, utvides til å omfatte andre enn tilbydere av leveringspliktige tjenester. For å gjøre framgangsmåtene for klagebehandling mer effektive, bør det oppmuntres til bruk av utenrettslige framgangsmåter som fastsatt i kommisjonsrekommendasjon 98/257/EF av 30. mars 1998 om de prinsipper som får anvendelse på organer med ansvar for utenrettslig løsning av forbrukertvister⁽¹⁾ og kommisjonsrekommendasjon 2001/310/EF av 4. april 2001 om prinsipper for utenrettslige organer med ansvar for å løse forbrukertvister ved forlik⁽²⁾. Forbrukernes interesser vil bli ytterligere fremmet gjennom økt samvirkingsevne mellom operatører som følge av tilgang til visse deler av infrastrukturen og visse tjenester, og gjennom kravet om samarbeid mellom nasjonale reguleringsmyndigheter og forbrukervernorganer.

For å verne brukernes interesse når postsendinger blir stjålet, borte eller skadet, bør medlemsstatene, når det er berettiget, innføre en ordning for refusjon og/eller erstatning.

43) I direktiv 97/67/EF er det fastsatt at visse tiltak skal vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽³⁾.

44) Beslutning 1999/468/EF er endret ved beslutning 2006/512/EF, som innførte framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll for vedtak av generelle tiltak som er utformet for å endre ikke-vesentlige bestemmelser i en grunnleggende rettsakt som er vedtatt etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251, blant annet ved å oppheve noen av disse bestemmelsene eller ved å utfylle rettsakten med nye ikke-vesentlige bestemmelser.

45) Kommisjonen bør særlig få fullmakt til å vedta tiltak som gjelder framtidig tilpasning av tjenestekvalitetsstandarder til den tekniske utvikling eller markedsutviklingen, samt til standardiserte vilkår for uavhengig kvalitetskontroll utført av eksterne organer. Ettersom det dreier seg generelle tiltak som har som formål å endre

ikke-vesentlige bestemmelser i direktiv 97/67/EF, blant annet ved å utfylle dem ved å tilføye nye ikke-vesentlige bestemmelser, må de vedtas i samsvar med framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.

46) Komiteen som bistår Kommisjonen i samsvar med direktiv 97/67/EF bør følge utviklingen når det gjelder yting av leveringspliktige tjenester i medlemsstatene.

47) De nasjonale reguleringsmyndighetene vil sannsynligvis fortsette å spille en avgjørende rolle, særlig i medlemsstater der overgangen til konkurranse ennå ikke er fullført. I samsvar med prinsippet om å skille mellom regulerings- og driftsvirksomhet bør medlemsstatene garantere uavhengigheten til de nasjonale reguleringsmyndighetene og på den måten sikre upartiskhet i forbindelse med beslutninger. Kravet om uavhengighet berører ikke medlemsstatenes institusjonelle uavhengighet og forfatningsmessige forpliktelser forpliktet om nøytralitet med hensyn til medlemsstatenes eiendomsrettslige ordninger fastsatt i traktatens artikkel 295. Nasjonale reguleringsmyndigheter bør få alle ressurser i form av personale, sakkunnskap og finansiering som de trenger for å utføre sine oppgaver.

48) Ettersom reguleringsvirksomheten ofte utøves av ulike nasjonale organer, bør det innføres åpenhet når det gjelder oppgavefordelingen og kreves at de ulike organene med ansvar for reguleringen av sektoren, anvendelsen av konkurransereglene og behandlingen av forbrukerspørsmål, samarbeider for å sikre at de utfører sine oppgaver på en effektiv måte.

49) Alle som berøres av en beslutning truffet av en nasjonal reguleringsmyndighet bør ha rett til å klage til et organ som er uavhengig av myndigheten. Dette organet kan være en domstol. Denne framgangsmåten for klagebehandling berører ikke fordelingen av myndighet innenfor nasjonale rettssystemer, og heller ikke juridiske eller fysiske personers rettigheter i henhold til nasjonal lovgivning. For å garantere rettssikkerheten og sikkerheten i markedet bør det sikres at nasjonale reguleringsmyndigheters beslutninger gjelder inntil framgangsmåten er avsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 115 av 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 109 av 19.4.2001, s. 56.

⁽³⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

- 50) Nasjonale reguleringsmyndigheter bør ved behov samarbeide med reguleringsmyndigheter i de andre medlemsstatene og med Kommisjonen når de utfører sine oppgaver i henhold til direktiv 97/67/EF. Dette vil fremme utviklingen av det indre marked for posttjenester og bidra til å sikre en enhetlig anvendelse av dette direktivets bestemmelser i alle medlemsstater, særlig på områder der nasjonal lovgivning som gjennomfører fellesskapsretten gir nasjonale reguleringsmyndigheter betydelig rom for skjønnsmessig vurdering ved anvendelsen av de berørte bestemmelsene. Samarbeidet kan blant annet foregå i komiteen som bistår Kommisjonen i samsvar med direktivet, eller i en gruppe bestående av europeiske reguleringsmyndigheter. Medlemsstatene bør bestemme hvilke organer som er nasjonale reguleringsmyndigheter i henhold til dette direktivet.
- 51) Nasjonale reguleringsmyndigheter må samle inn opplysninger fra markedsdeltakere for å kunne utføre sine oppgaver effektivt. Anmodninger om opplysninger bør stå i forhold til formålet og ikke utgjøre en urimelig byrde for foretakene. Kommisjonen kan også få behov for å samle inn slike opplysninger for å kunne oppfylle forpliktelsene som følger av fellesskapsretten. Mottakeren av opplysningene skal sikre at de behandles fortrolig, i samsvar med gjeldende regler.
- 52) For å holde Europaparlamentet og Rådet underrettet om utviklingen i det indre marked for posttjenester bør Kommisjonen med jevne mellomrom framlegge rapporter for disse institusjonene om gjennomføringen av direktiv 97/67/EF.
- 53) Dette direktivet berører ikke arbeidsretten, dvs. lovbestemmelser eller kontraktbestemmelser om ansettelsesvilkår, arbeidsvilkår, herunder helse og sikkerhet på arbeidsplassen og forholdet mellom arbeidsgivere og arbeidstakere, som medlemsstatene anvender i samsvar med nasjonal lovgivning som er i samsvar med fellesskapsretten. Dette direktivet berører heller ikke medlemsstatenes trygdelovgivning. Ved behov kan medlemsstatene ta hensyn til arbeidsvilkår i sine framgangsmåter for å gi tillatelse, i tråd med prinsippene om oversiktighet og forholdsmessighet.
- 54) Medlemsstatene bør sikre at det opprettes et tilstrekkelig antall tilgangspunkter der det tas hensyn brukernes behov i landdistrikter og tynt befolkede områder. Medlemsstatene bør sikre at antall tilgangspunkter i disse områdene er tilstrekkelig til at plikten til å tilby leveringspliktige tjenester kan oppfylles.
- 55) For å beholde rammen for regulering av postsektoren bør utløpsdatoen for direktiv 97/67/EF oppheves. Bestemmelser som ikke er blitt endret ved dette direktivet, får fortsatt anvendelse. De tjenester som medlemsstatene kan fortsette å reservere i gjennomføringsperioden, er de som er angitt i direktiv 97/67/EF.
- 56) Ettersom målene for dette direktivet, som er å gjennomføre et indre marked for posttjenester i Fellesskapet, sikre et felles nivå for leveringspliktige tjenester for alle brukere og fastsette harmoniserte prinsipper for reguleringen av posttjenester, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av omfanget og virkningene bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 57) Direktiv 97/67/EF bør derfor endres.
- 58) Dette direktivet er forenlig med andre fellesskapsdokumenter på tjenesteområdet. Dersom en bestemmelse i dette direktivet er i strid med en bestemmelse i et annet fellesskapsdokument, særlig europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked⁽¹⁾, skal bestemmelsene i dette direktivet ha forrang og få full anvendelse på postsektoren.
- 59) Dette direktivet berører ikke anvendelsen av traktatens bestemmelser om konkurranse og adgang til å yte tjenester. I den grad finansieringsordninger for leveringspliktige tjenester innebærer at det ytes støtte fra en medlemsstat eller statlige midler i enhver tenkelig form som definert i traktatens artikkel 87 nr. 1, berører direktivet ikke medlemsstatenes forpliktelse til å overholde traktatens bestemmelser om statsstøtte.

⁽¹⁾ EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36.

60) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽¹⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller, som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktivet og innarbeidingstiltakene.

«1. «posttjenester» tjenester som består av innsamling, sortering, transport og utlevering av postsendinger,»

b) nytt nummer 1a skal lyde:

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

«1a. «tilbyder av posttjenester» foretak som tilbyr en eller flere posttjenester,»

Artikkel 1

I direktiv 97/67/EF gjøres følgende endringer:

c) i nr. 2 endres «offentlig postnett» til «postnett».

1. Artikkel 1 skal lyde:

d) nr. 3 skal lyde:

«Artikkel 1

«3. «tilgangspunkt» fysiske innretninger, herunder postkasser som er stilt til rådighet for allmennheten på offentlig sted eller i lokalene til tilbydere av posttjenester, der avsenderne kan levere postsendinger til postnettet,»

I dette direktivet fastsettes felles regler for

- vilkår for yting av posttjenester,
- yting av en leveringspliktig posttjeneste i Fellesskapet,
- finansiering av leveringspliktige tjenester på vilkår som sikrer varig yting av slike tjenester,
- prinsipper for fastsettelse av takster og innsyn i regnskapene for tilbydere av leveringspliktige tjenester,
- fastsettelse av kvalitetsstandarder for yting av leveringspliktige tjenester og innføring av et system som skal sikre at disse standardene overholdes,
- harmonisering av tekniske standarder,
- opprettelse av uavhengige nasjonale reguleringsmyndigheter.»

e) nr. 4 skal lyde:

«4. «innsamling» innsamling av postsendinger utført av en tilbyder av posttjenester,»

f) nr. 6 skal lyde:

«6. «postsending» en adressert sending i den endelige form som den skal transporteres i av en tilbyder av posttjenester. I tillegg til brevpostsendinger omfatter slike sendinger f.eks. bøker, kataloger, aviser, tidsskrifter og postpakker som inneholder varer med eller uten salgsverdi.»

g) nr. 8 oppheves,

h) nr. 12 oppheves,

i) nr. 13 skal lyde:

2. I artikkel 2 gjøres følgende endringer:

«13. «tilbyder av leveringspliktige tjenester» offentlig eller privat tilbyder av posttjenester som helt eller delvis tilbyr leveringspliktige posttjenester i en medlemsstat, og hvis navn er meddelt Kommisjonen i samsvar med artikkel 4,»

a) nr. 1 skal lyde:

⁽¹⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

j) nr. 14 skal lyde:

«14. «tillatelse» enhver tillatelse som fastsetter de rettigheter og plikter som er særskilte for postsektoren, og som gjør det mulig for foretak å tilby posttjenester og eventuelt å opprette og/eller drive sine nett for å tilby slike tjenester, i form av en generell tillatelse eller individuell lisens som definert nedenfor:

– med «generell tillatelse» menes en tillatelse som fritar den berørte tilbyderen av posttjenester fra å innhente uttrykkelig godkjenning fra den nasjonale reguleringsmyndigheten før den utøver rettighetene som følger av tillatelsen, uansett om denne reguleres av en «gruppelicens» eller generell lovgivning, og uansett om denne lovgivningen fastsetter registrerings- eller meldingsordninger,

– med «individuell lisens» menes en tillatelse som tildeles av en nasjonal reguleringsmyndighet, og som gir tilbyderen av posttjenester særlige rettigheter eller underkaster dens virksomhet særlige vilkår som eventuelt får anvendelse i tillegg til den generelle tillatelsen, dersom tilbyderen av posttjenester ikke kan utøve de aktuelle rettigheter før den har innhentet godkjenning fra den nasjonale reguleringsmyndigheten.»

k) nr. 17 skal lyde:

«17. «bruker» enhver fysisk eller juridisk person som i kraft av å være sender eller mottaker nyter godt av at posttjenester tilbys,»

l) nr. 19 skal lyde:

«19. «grunnleggende krav» de generelle ikke-økonomiske hensyn som kan føre til at en medlemsstat setter vilkår for yting av posttjenester. Slike hensyn er posthjemmelighet, nettets sikkerhet når det gjelder transport av farlig gods, overholdelse av arbeidsvilkår og trykdeordninger som er fastsatt ved lov eller forskrift og/eller ved tariffavtaler inngått mellom

de nasjonale partene i arbeidslivet, i samsvar med fellesskapsretten og nasjonal lovgivning, og, der det er berettiget, datasikring, miljøvern og arealplanlegging. Datasikring kan omfatte vern av personopplysninger, fortrolighet for opplysninger som overføres eller lagres, samt personvern,»

m) nytt nr. 20 skal lyde:

«20. «tjenester som tilbys til enhetstakst» posttjenester der taksten er fastsatt av tilbyderne av leveringspliktige tjenester i deres allmenne vilkår for individuelle postsendinger.»

3. I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 3 første ledd skal lyde:

«3. Medlemsstatene skal treffe tiltak som sikrer at leveringspliktige tjenester garanteres minst fem virkedager i uken, med mindre det foreligger omstendigheter eller geografiske forhold som anses å være ekstraordinære, og at den omfatter minst:

– én innsamling,

– én levering til alle fysiske eller juridiske personers bosted eller fysiske adresse, eller unntaksvis, på vilkår fastsatt av den nasjonale reguleringsmyndigheten, til egnede anlegg.»

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. De nasjonale reguleringsmyndighetene kan heve grensen for vekt for postpakker som omfattes av leveringspliktige tjenester til høyst 20 kg, og kan fastsette særlige ordninger for levering på døren av slike pakker.

Uten hensyn til grensen fastsatt av en gitt medlemsstat for hvor mye postpakker som omfattes av leveringspliktige tjenester skal kunne veie, skal medlemsstatene sørge for at postpakker på inntil 20 kg som de mottar fra andre medlemsstater, leveres på deres territorium.»

c) Nr. 6 skal lyde:

«6. Laveste og høyeste tillatte mål for de aktuelle postsendingene er de som er fastsatt i de relevante bestemmelser vedtatt av Verdenspostforeningen.»

artikkel 30 og 46, som blant annet omhandler offentlig moral, offentlig sikkerhet, herunder strafferettslig etterforskning, og offentlig orden.»

6. Artikkel 6 skal lyde:

«Artikkel 6

Medlemsstatene skal treffe tiltak for at tilbydere av leveringspliktige tjenester regelmessig gir brukere og tilbydere av posttjenester tilstrekkelig detaljerte og ajourførte opplysninger om egenskaper ved de leveringspliktige tjenester som tilbys, særlig med hensyn til alminnelige vilkår for tilgang til denne tjenesten, priser og nivå for kvalitetsstandarder. Disse opplysningene skal offentliggjøres på en hensiktsmessig måte.

Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om hvordan de opplysninger som skal offentliggjøres i henhold til første ledd, skal gjøres tilgjengelige.»

4. Artikkel 4 skal lyde:

«Artikkel 4

1. Hver medlemsstat skal sørge for at leveringspliktige tjenester tilbys, og at Kommissjonen underrettes om de tiltak den treffer for å oppfylle denne forpliktelsen. Komiteen nevnt i artikkel 21 skal underrettes om de tiltak medlemsstatene treffer for å sikre at leveringspliktige tjenester tilbys.

2. Medlemsstatene kan utpeke ett eller flere foretak som tilbyder(e) av leveringspliktige tjenester slik at hele det nasjonale territoriet kan dekkes. Medlemsstatene kan utpeke ulike foretak som skal tilby ulike deler av de leveringspliktige tjenestene og/eller til å dekke ulike deler av det nasjonale territoriet. Når de gjør dette skal de i samsvar med fellesskapsretten fastsette hvilke plikter og rettigheter foretakene skal ha, og offentliggjøre disse pliktene og rettighetene. Medlemsstatene skal særlig treffe tiltak for å sikre at vilkårene for tildeling av leveringspliktige tjenester bygger på prinsippene om oversiktighet, likebehandling og forholdsmessighet, og dermed sørge for å sikre kontinuitet i tilbudet av leveringspliktige tjenester ved å ta hensyn til den viktige rollen de spiller når det gjelder sosial og territorial utjevning.

7. Overskriften i kapittel 3 skal lyde:

«**Finansiering av leveringspliktige tjenester**».

8. Artikkel 7 skal lyde:

«Artikkel 7

1. Medlemsstater skal ikke gi eller opprettholde eneretter eller særretter til etablering eller yting av posttjenester. Medlemsstatene kan finansiere tilbudet av leveringspliktige tjenester på en eller flere av måtene fastsatt i nr. 2, 3 og 4, eller på en annen måte som er i samsvar med traktaten.

2. Medlemsstatene kan sikre at leveringspliktige tjenester tilbys ved å anskaffe slike tjenester i samsvar med gjeldende regler for offentlige innkjøp, herunder konkurransepreget dialog eller kjøp etter forhandling med eller uten kunngjøring av konkurranse, i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/18/EF av 31. mars 2004 om samordning av framgangsmåtene ved tildeling av offentlige bygge- og anleggskontrakter, kontrakter om offentlige varekjøp og kontrakter om offentlig tjenesteyting(*)

5. Artikkel 5 nr. 2 skal lyde:

«2. Bestemmelsene i nr. 1 skal ikke være til hinder for tiltak som medlemsstatene treffer av hensyn til allmennhetens interesser i henhold til traktaten, særlig

3. Dersom en medlemsstat fastslår at plikten til å tilby leveringspliktige tjenester i henhold til dette direktivet innebærer en nettokostnad, der det ved beregningen tas hensyn til vedlegg I, og utgjør en urimelig økonomisk byrde for tilbydere av leveringspliktige tjenester, kan den innføre

- a) en ordning for å kompensere de berørte foretak med offentlige midler, eller
- b) en ordning for å fordele nettokostnaden forbundet med plikten til å tilby leveringspliktige tjenester mellom tjenestetilbydere og/eller brukere.

4. Dersom nettokostnaden deles i samsvar med nr. 3 bokstav b), kan medlemsstatene opprette et kompensasjonsfond som kan finansieres av tjenestetilbydere og/eller avgifter fra brukere, og som med dette formål forvaltes av et organ som er uavhengig av den eller dem som tilgodeses. Medlemsstatene kan som et vilkår for å tildele tillatelser til tjenestetilbydere i henhold til artikkel 9 nr. 2, kreve at de bidrar økonomisk til dette fondet eller oppfyller plikten til å tilby leveringspliktige tjenester. Plikten til å tilby leveringspliktige tjenester som påhviler tilbydere av leveringspliktige tjenester, som angitt i artikkel 3, kan finansieres på denne måten.

5. Medlemsstatene skal sørge for at prinsippene om oversiktighet, likebehandling og forholdsmessighet overholdes ved opprettelse av kompensasjonsfondet og fastsettelse av nivået for de økonomiske bidragene nevnt i nr. 3 og 4. Beslutninger som tas i samsvar med nr. 3 og 4 skal bygge på objektive kriterier som kan kontrolleres, og offentliggjøres.

(*) EUT L 134 av 30.4.2004, s. 14.»

9. Overskriften i kapittel 4 skal lyde:

«Vilkår for å tilby posttjenester og få tilgang til nettet».

10. Artikkel 9 skal lyde:

«Artikkel 9

1. For tjenester som ikke omfattes av virkeområdet for leveringspliktige tjenester, kan medlemsstatene innføre

generelle tillatelser i den grad det er nødvendig for å sikre at de grunnleggende krav oppfylles.

2. For tjenester som omfattes av virkeområdet for leveringspliktige tjenester, kan medlemsstatene innføre framgangsmåter for tillatelser, herunder individuelle lisenser, i den grad det er nødvendig for å sikre at de grunnleggende krav oppfylles, og for å sikre at leveringspliktige tjenester tilbys.

Tildelingen av tillatelser kan:

- knyttes til en plikt til å tilby leveringspliktige tjenester,
- om nødvendig og dersom det er berettiget, omfatte krav til kvaliteten, tilgjengeligheten og utførelsen av de aktuelle tjenester,
- eventuelt knyttes til en plikt til å bidra økonomisk til kostnadsdelingsordningene omhandlet i artikkel 7, dersom det å tilby leveringspliktige tjenester innebærer en nettokostnad og utgjør en urimelig økonomisk byrde for tilbydere av leveringspliktige tjenester som er utpekt i samsvar med artikkel 4,
- eventuelt knyttes til en plikt til å bidra økonomisk til driftskostnadene til de nasjonale reguleringsmyndighetene som omhandlet i artikkel 22,
- eventuelt knyttes til eller gjøres betinget av at arbeidsvilkårene fastsatt i den nasjonale lovgivningen overholdes.

Forpliktelsene og kravene omhandlet i første ledd og i artikkel 3 gjelder bare utpekte tilbydere av leveringspliktige tjenester.

Med mindre det gjelder foretak som er utpekt som tilbydere av leveringspliktige tjenester i samsvar med artikkel 4, kan tillatelser ikke:

- begrenses i antall,

- for samme deler av leveringsplikten eller deler av det nasjonale territoriet, samtidig medføre både en plikt til å tilby leveringspliktige tjenester og til å bidra økonomisk til delingsordningen,
- gjenta vilkår som allerede gjelder for foretakene i henhold til annen nasjonal lovgivning som ikke gjelder bestemte sektorer,
- innføre andre tekniske eller driftsmessige vilkår enn de som er nødvendige for å oppfylle forpliktelsene i henhold til dette direktivet.

3. Framgangsmåtene, forpliktelsene og kravene omhandlet i nr. 1 og 2 skal være oversiktlige, tilgjengelige, ikke medføre forskjellsbehandling, være forholdsmessige, nøyaktige og utvetydige, offentliggjøres på forhånd og bygge på objektive kriterier. Medlemsstatene skal sørge for at søkeren underrettes om årsakene til at en tillatelse helt eller delvis er avslått eller trukket tilbake, og de skal fastsette en framgangsmåte for klagebehandling.»

11. Artikkel 10 nr. 1 skal lyde:

«1. Europaparlamentet og Rådet skal etter forslag fra Kommisjonen, og på grunnlag av traktatens artikkel 47 nr. 2, artikkel 55 og 95, vedta de tiltak som er nødvendige for å harmonisere framgangsmåtene nevnt i artikkel 9 som regulerer det kommersielle tilbudet av posttjenester til allmennheten.»

12. Artikkel 11 skal lyde:

«Artikkel 11

Europaparlamentet og Rådet skal etter forslag fra Kommisjonen, og på grunnlag av traktatens artikkel 47 nr. 2, artikkel 55 og 95, vedta de harmoniseringstiltak som er nødvendige for å sikre brukerne og tilbyderne av posttjenester tilgang til postnettet på vilkår som er oversiktlige og ikke medfører forskjellsbehandling.»

13. Ny artikkel 11a skal lyde:

«Artikkel 11a

Når det er nødvendig for å beskytte brukernes interesser og/eller fremme effektiv konkurranse, og når de nasjonale forhold og den nasjonale lovgivningen tilsier det, skal medlemsstatene sørge for at det foreligger oversiktlige vilkår som ikke medfører forskjellsbehandling når det gjelder tilgang til deler av postens infrastruktur eller posttjenestene som tilbys innenfor virkeområdet for leveringspliktige tjenester, for eksempel postnummer-systemer, adressedatabaser, postbokser på postkontorer, postkasser, informasjon om adresseendring, ettersendings-tjenester og returtjenester. Denne bestemmelsen berører ikke medlemsstatenes rett til å treffe tiltak for å sikre adgangen til postnettet på oversiktlige og forholdsmessige vilkår som ikke medfører forskjellsbehandling.»

14. Artikkel 12 skal lyde:

«Artikkel 12

Medlemsstatene skal treffe tiltak som sikrer at takstene for hver av tjenestene som inngår i leveringspliktige tjenester, er i samsvar med følgende prinsipper:

- prisene skal være overkommelige og fastsettes slik at alle brukere, uavhengig av geografisk plassering og i lys av særskilte nasjonale forhold, har tilgang til tjenestene som tilbys. Medlemsstatene kan beholde eller innføre kostnadsfrie posttjenester for blinde og synshemmede personer,
- prisene skal være kostnadsbaserte og stimulere til effektiv yting av de leveringspliktige tjenestene. Om nødvendig av hensyn til allmennhetens interesse kan medlemsstatene beslutte at en enhetlig takst skal gjelde for hele det nasjonale territoriet og/eller for grensekryssende post, for tjenester som tilbys til enhetstakst og for andre postsendinger,
- anvendelse av en enhetlig takst skal ikke utelukke at tilbydere av leveringspliktige tjenester har rett til å inngå individuelle avtaler om takst med brukerne,
- takstene skal være oversiktlige og ikke medføre forskjellsbehandling,

- når tilbyderne av leveringspliktige tjenester anvender særlige takster, f.eks. for tjenester til foretak, avsendere av massesendinger eller mellommenn som samler inn post fra flere brukere, skal de anvende prinsippene om åpenhet og likebehandling både med hensyn til takster og tilhørende vilkår. Takstene skal sammen med de tilhørende vilkårene gjelde på samme måte i forholdet mellom tredjemenn som i forholdet mellom tredjemenn og tilbydere av leveringspliktige tjenester av tilsvarende art. Alle slike takster skal også være tilgjengelige for brukere, særlig privatpersoner og små og mellomstore bedrifter, som sender post på tilsvarende vilkår.»

15. I artikkel 14 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1, 2 og 3 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at regnskapene til tilbyderne av leveringspliktige tjenester er i samsvar med denne artikkelen.

2. Tilbydere av leveringspliktige tjenester skal i sitt internregnskap føre atskilte regnskaper slik at det skilles klart mellom de tjenester og produkter som inngår i de leveringspliktige tjenestene, og de som ikke inngår i dem. Skillet mellom regnskapene skal anvendes når medlemsstatene beregner nettokostnaden ved leveringspliktige tjenester. Slike internregnskaper skal bygge på enhetlig anvendte og objektivt begrunnede prinsipper for kostnadsregnskap.

3. Med forbehold for nr. 4 skal kostnadene i regnskapet nevnt i nr. 2 fordeles på følgende måte:

- a) kostnader som kan henføres direkte til en bestemt tjeneste eller et bestemt produkt, skal føres som slike,
- b) felleskostnader, dvs. slike som ikke kan henføres direkte til en bestemt tjeneste eller et bestemt produkt, fordeles på følgende måte:

i) dersom det er mulig, skal felleskostnadene fordeles etter en direkte analyse av hvordan kostnadene er oppstått,

ii) dersom det ikke er mulig å foreta en direkte analyse, skal kategoriene for felleskostnader fordeles på grunnlag av en indirekte forbindelse med en annen kostnadskategori eller gruppe av kostnadskategorier der det er mulig med direkte henføring eller fordeling; den indirekte forbindelsen skal bygge på sammenlignbare kostnadsstrukturer,

iii) dersom verken et direkte eller indirekte grunnlag for kostnadsdeling kan finnes, skal kostnadskategorien fordeles på grunnlag av en generell fordelingsnøkkel beregnet ved å bruke forholdet mellom samtlige utgifter som direkte eller indirekte henføres til eller fordeles på hver enkelt av de leveringspliktige tjenestene på den ene side, og samtlige utgifter som direkte eller indirekte henføres til eller fordeles på andre tjenester på den annen side,

iv) felleskostnader som er nødvendige for å tilby tjenester som er leveringspliktige og tjenester som ikke er det, skal fordeles på en hensiktsmessig måte; det skal anvendes samme kostnadsdrivere på tjenester som er leveringspliktige og på tjenester som ikke er det.»

b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Dersom en medlemsstat ikke har brukt en finansieringsordning for yting av leveringspliktige tjenester, slik det er tillatt i henhold til artikkel 7, og dersom den nasjonale reguleringsmyndigheten har forsikret seg om at ingen av tilbyderne av leveringspliktige tjenester som er utpekt av medlemsstaten, mottar åpen eller skjult statsstøtte, og at konkurransen i markedet fungerer effektivt, kan den nasjonale reguleringsmyndigheten beslutte at kravene i denne artikkelen ikke får anvendelse.»

c) Nytt nr. 9 og 10 skal lyde:

«9. Denne artikkelen kan likevel få anvendelse på tilbydere av leveringspliktige tjenester som er utpekt før den endelige datoen for fullstendig markedsåpning, så lenge det ikke er utpekt noen andre tilbydere av leveringspliktige tjenester. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal underrette Kommissjonen før slike beslutninger treffes.

10. Medlemsstatene kan kreve at tilbydere av posttjenester som er pålagt å bidra til et kompensasjonsfond, innfører hensiktsmessig atskilte regnskaper for å sikre at fondet kan fungere.»

16. I artikkel 16 gjøres følgende endringer:

a) Tredje ledd annet strekpunkt skal lyde:

«— Europaparlamentet og Rådet med hensyn til grensekryssende tjenester i Fellesskapet (se vedlegg II). Framtidige tilpasninger av disse standardene til den tekniske utvikling eller markedsutviklingen skal foretas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 21 nr. 2.»

b) Fjerde ledd skal lyde:

«En uavhengig kvalitetskontroll skal foretas minst én gang hvert år av organer som ikke har noen tilknytning til tilbyderne av leveringspliktige tjenester, på standardiserte vilkår som skal fastsettes etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 21 nr. 2. Resultatene av kontrollen skal offentliggjøres i rapporter minst én gang i året.»

17. Artikkel 18 nr. 1 og 2 skal lyde:

«1. I samsvar med artikkel 16 er det fastsatt kvalitetsstandarder for grensekryssende tjenester i Fellesskapet i vedlegg II.

2. Dersom det er nødvendig ut fra ekstraordinære forhold knyttet til infrastruktur eller geografi, kan de nasjonale reguleringsmyndighetene gjøre unntak fra kvalitetsstandardene fastsatt i vedlegg II. Dersom de nasjonale reguleringsmyndighetene gjør slike unntak, skal de umiddelbart underrette Kommissjonen om dette. Kommissjonen skal hvert år til orientering for komiteen nevnt i artikkel 21 framlegge en rapport om underretningene den har mottatt i løpet av de siste tolv månedene.»

18. Artikkel 19 skal lyde:

«Artikkel 19

1. Medlemsstatene skal sørge for at alle tilbydere av posttjenester fastsetter oversiktlige, enkle og økonomisk overkommelige framgangsmåter for behandling av klager fra brukerne, særlig ved tap, tyveri, skade eller manglende oppfyllelse av kvalitetsstandardene for tjenesten (herunder framgangsmåter for å fastslå ansvar i saker der mer enn én operatør er involvert), uten at det berører relevante internasjonale og nasjonale bestemmelser om kompensasjonsordninger.

Medlemsstatene skal treffe tiltak for å sikre at framgangsmåtene nevnt i første ledd gjør det mulig å løse tvister på en rettferdig og rask måte, ved å fastsette et system for refusjon og/eller erstatning når det er berettiget.

Medlemsstatene skal også oppmuntre til utviklingen av uavhengige utenrettslige ordninger for å løse tvister mellom tilbydere og brukere av posttjenester.

2. Uten at det berører annen klageadgang i henhold til nasjonal lovgivning eller Fellesskapets regelverk, skal medlemsstatene sørge for at brukerne hver for seg eller, dersom det er fastsatt i nasjonal lovgivning, sammen med organisasjoner som representerer brukernes og/eller forbrukernes interesser, kan framlegge for vedkommende nasjonale myndighet saker der brukernes klager mot foretak som tilbyr posttjenester som omfattes av virkeområdet for leveringspliktige tjenester, ikke er blitt løst på en tilfredsstillende måte.

I samsvar med artikkel 16 skal medlemsstatene sørge for at tilbydere av leveringspliktige tjenester, og eventuelt foretak som tilbyr tjenester som omfattes av virkeområdet for leveringspliktige tjenester, sammen med den årlige rapporten om kvalitetskontrollen, offentliggjør opplysninger om antall klager og hvordan de er blitt behandlet.»

19. Artikkel 21 skal lyde:

«Artikkel 21

1. Kommissjonen skal bistås av en komité.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.»

20. Artikkel 22 skal lyde:

«Artikkel 22

1. Hver medlemsstat skal utpeke én eller flere nasjonale reguleringsmyndigheter for postsektoren som juridisk er atskilt fra postoperatørene og fungerer uavhengig av dem. Medlemsstater som beholder eierskap til eller kontroll over tilbydere av posttjenester, skal sørge for at reguleringsoppgavene på en effektiv måte er strukturelt atskilt fra virksomhet som er knyttet til eierskap eller kontroll.

Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om de nasjonale reguleringsmyndighetene de har utpekt for å utføre oppgavene som følger av dette direktivet. De skal på en lett tilgjengelig måte offentliggjøre hvilke oppgaver som skal utføres av nasjonale reguleringsmyndigheter, særlig når disse oppgavene er fordelt på flere organer. Dersom det er aktuelt, skal medlemsstatene sørge for samråd og samarbeid om saker av felles interesse mellom disse myndighetene og de nasjonale myndighetene med ansvar for gjennomføring av konkurranseretten og forbrukervernet.

2. De nasjonale reguleringsmyndighetene skal særlig ha til oppgave å sikre at forpliktelsene som følger av dette direktivet, overholdes, særlig ved å innføre framgangsmåter for kontroll og regulering som sikrer at de leveringspliktige tjenestene tilbys. De kan også ha ansvar for å sikre at konkurransereglene overholdes i postsektoren.

De nasjonale reguleringsmyndighetene skal samarbeide tett og bistå hverandre for å forenkle anvendelsen av dette direktivet i de relevante eksisterende organer.

3. Medlemsstatene skal sørge for at det finnes effektive ordninger på nasjonalt plan som gjør at alle brukere eller tilbydere av posttjenester som berøres av en nasjonal reguleringsmyndighets beslutning, har rett til å klage beslutningen inn for en klageinstans som er uavhengig av de berørte parter. I påvente av utfallet av en slik klage skal den nasjonale reguleringsmyndighetens beslutning fortsatt gjelde, med mindre klageinstansen beslutter noe annet.»

21. Nytt kapittel 9a skal lyde:

«KAPITTEL 9A

Framlegging av opplysninger

Artikkel 22a

1. Medlemsstatene skal sørge for at tilbydere av posttjenester framlegger alle opplysninger, særlig for de nasjonale reguleringsmyndighetene, herunder økonomiske opplysninger og opplysninger om tilbudet av leveringspliktige tjenester, for følgende formål:

a) for at de nasjonale reguleringsmyndighetene skal kunne sikre overholdelse av bestemmelsene i, eller beslutninger truffet i samsvar med, dette direktivet,

b) for klart definerte statistiske formål.

2. Tilbydere av posttjenester skal på anmodning framlegge slike opplysninger raskt og eventuelt i fortrolighet, innenfor de frister og med det detaljnivå som kreves av den nasjonale reguleringsmyndigheten. Opplysningene som den nasjonale reguleringsmyndigheten anmoder om, skal stå i forhold til det gjennomføringen av denne oppgaven krever. Den nasjonale reguleringsmyndigheten skal begrunne anmodningen om opplysninger.

3. Medlemsstatene skal sørge for at nasjonale reguleringsmyndigheter på anmodning framlegger for Kommissjonen hensiktsmessige og relevante opplysninger som den trenger for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktivet.

4. Dersom en nasjonal reguleringsmyndighet anser opplysningene som fortrolige i henhold til Fellesskapets fortrolighetsregler og nasjonale regler om forretningshemmeligheter, skal Kommissjonen og de berørte nasjonale reguleringsmyndigheter bevare slik fortrolighet.»

22. Artikkel 23 skal lyde:

«Artikkel 23

Kommissjonen skal hvert fjerde år, og første gang senest 31. desember 2013, framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av dette direktivet, herunder relevante opplysninger om utviklingen i sektoren, særlig om økonomiske, sosiale og teknologiske forhold og sysselsettingsmønstre, samt om tjenestens kvalitet. Rapporten skal eventuelt ledsages av forslag til Europaparlamentet og Rådet.»

23. Ny artikkel 23a skal lyde:

«Artikkel 23a

Kommisjonen skal bistå medlemsstatene med gjennomføringen av dette direktivet, herunder med beregningen av eventuelle nettokostnader ved leveringspliktige tjenester.»

24. Artikkel 24-27 oppheves.

25. Vedlegg I skal lyde:

«VEDLEGG I

Retningslinjer for beregning av eventuelle nettokostnader ved leveringspliktige tjenester

Del A: Definisjon av plikten til å tilby leveringspliktige tjenester

Plikt til å tilby leveringspliktige tjenester viser til forpliktelsene nevnt i artikkel 3 som en medlemsstat pålegger en tilbyder av posttjenester, og som vedrører det å tilby posttjenester innenfor et bestemt geografisk område, herunder om nødvendig å tilby disse tjenestene til enhetstakst i gjeldende område eller å tilby visse tjenester kostnadsfritt til blinde og svaksynte.

Disse pliktene kan blant annet omfatte følgende:

- flere leveringsdager enn det som er fastsatt i dette direktivet,
- tilgjengeligheten til tilgangspunkter for å oppfylle plikten til å tilby leveringspliktige tjenester,
- overkommelige takster for de leveringspliktige tjenestene,
- enhetlige priser for de leveringspliktige tjenestene,
- visse kostnadsfrie tjenester for blinde og svaksynte.

Del B: Beregning av nettokostnad

Nasjonale reguleringsmyndigheter skal vurdere alle midler for å oppmuntre tilbydere av posttjenester (utpekte eller ikke utpekte) til å oppfylle plikten til å tilby leveringspliktige tjenester på en kostnadseffektiv måte.

Nettokostnaden ved plikten til å tilby leveringspliktige tjenester er alle kostnader som er forbundet med og nødvendige for å tilby leveringspliktige tjenester. Nettokostnadene ved plikten til å tilby leveringspliktige tjenester skal beregnes som differansen mellom nettokostnadene for en utpekt tilbyder av leveringspliktige tjenester som omfattes av plikten til å tilby leveringspliktige tjenester, og samme tilbyder av posttjenester uten denne plikten.

Ved beregningen skal det tas hensyn til alle andre relevante aspekter, herunder eventuelle immaterielle fordeler eller markedsfordeler som en tilbyder av posttjenester får i kraft av å være utpekt til å tilby leveringspliktige tjenester, retten til rimelig fortjeneste og stimuleringsiltak for kostnadseffektivitet.

Det skal legges vekt på å foreta en nøyaktig vurdering av de kostnader som en utpekt tilbyder av leveringspliktige tjenester ville valgt å unngå dersom den ikke hadde hatt plikt til å tilby leveringspliktige tjenester. Ved beregning av nettokostnaden bør det tas hensyn til de fordeler, herunder immaterielle fordeler, tilbyderen av leveringspliktige tjenester har.

Beregningen skal bygge på kostnadene knyttet til

- i) deler av de angitte tjenestene som bare kan tilbys med tap eller på kostnadsvilkår som ikke er i samsvar med alminnelige forretningsstandarder. Denne kategorien kan omfatte tjenestene definert i del A,
- ii) bestemte brukere eller grupper av brukere som, når det tas hensyn til kostnadene ved å tilby bestemte tjenester, inntektene samt eventuelle enhetlige priser som pålegges av medlemsstaten, bare kan betjenes med tap eller på kostnadsvilkår som ikke er i samsvar med alminnelige forretningsstandarder.

Denne kategorien omfatter brukere eller grupper av brukere som ikke ville ha blitt betjent av en aktør i markedet uten plikt til å tilby leveringspliktige tjenester.

Nettokostnaden for bestemte deler av plikten til å tilby leveringspliktige tjenester beregnes for seg for å unngå at eventuelle direkte eller indirekte fordeler og kostnader beregnes to ganger. Den samlede nettokostnaden ved plikten til å tilby leveringspliktige tjenester skal for alle utpekte tilbydere av leveringspliktige tjenester beregnes som summen av nettokostnadene for hver enkelt del av plikten til å tilby leveringspliktige tjenester, samtidig som det tas hensyn til eventuelle immaterielle fordeler. Den nasjonale reguleringsmyndigheten har ansvaret for å kontrollere beregningen av nettokostnadene. Tilbydere av leveringspliktige tjenester skal samarbeide med den nasjonale reguleringsmyndigheten slik at den kan kontrollere nettokostnadene.

Del C: Dekning av eventuelle nettokostnader i forbindelse med plikten til å tilby leveringspliktige tjenester

Dekning eller finansiering av eventuelle nettokostnader i forbindelse med plikten til å tilby leveringspliktige tjenester kan innebære at utpekte tilbydere av leveringspliktige tjenester får erstatning for de tjenester de tilbyr på ikke-kommersielle vilkår. Ettersom en slik erstatning innebærer finansielle overføringer, skal medlemsstatene sikre at disse foregår på en objektiv måte som sikrer innsyn, ikke innebærer forskjellsbehandling og er forholdsmessig. Det betyr at overføringene fører til minst mulig vridning av konkurransen og av brukernes etterspørsel.

En delingsordning som bygger på et fond i henhold til artikkel 7 nr. 4 skal anvende en metode som er åpen og nøytral for å samle inn bidrag, for å unngå at bidrag påføres foretakene både på utgifts- og inntektssiden.

Det uavhengige organet som forvalter fondet, er ansvarlig for å samle inn bidrag fra foretak som vurderes som pliktige til å bidra til nettokostnaden forbundet med plikten til å tilby leveringspliktige tjenester i medlemsstaten, og skal overvåke overføringen av beløp til foretak som har krav på å motta betaling fra fondet.»

26. Det tidligere vedlegget blir vedlegg II.

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal innen 31. desember 2010 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktivet. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de lovene og forskriftene som de vedtar med hensyn til anvendelsen av dette direktivet.

Artikkel 3

1. Som unntak fra artikkel 2 kan følgende medlemsstater utsette gjennomføringen av dette direktivet til 31. desember 2012 slik at de fortsatt kan reservere tjenester for tilbydere av leveringspliktige tjenester:

- Tsjekkia
- Hellas
- Kypros
- Latvia
- Litauen
- Luxembourg
- Ungarn
- Malta
- Polen
- Romania
- Slovakia

Disse medlemsstatene kan beslutte å gjennomføre dette direktivet på et tidligere tidspunkt.

2. De berørte medlemsstatene skal underrette Kommissjonen og bekrefte at de vil benytte seg av den forlengede gjennomføringsfristen fastsatt i nr. 1 senest 27. august 2008.

3. Medlemsstater som avskaffer sine reserverte sektorer innen 31. desember 2012 kan mellom 1. januar 2011 og 31. desember 2012 avslå å gi tillatelsen nevnt i artikkel 9 nr. 2 i direktiv 97/67/EF for tjenester innenfor den avskaffede reserverte sektoren til postoperatører som tilbyr tjenester som omfattes av virkeområdet for leveringspliktige tjenester, samt til foretak som kontrolleres av dem, og som har fått tildelt et reservert område i en annen medlemsstat.

Artikkel 4

Dette direktivet trer i kraft den dagen det kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 20. februar 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J. LENARČIČ

Formann